

Hengellisiä Kirsiä

Jotka päivän päälle Wiikossa,

ja

Muissa liikutettavissa
tiloissa,

jotka ovat muinen kootut

ja

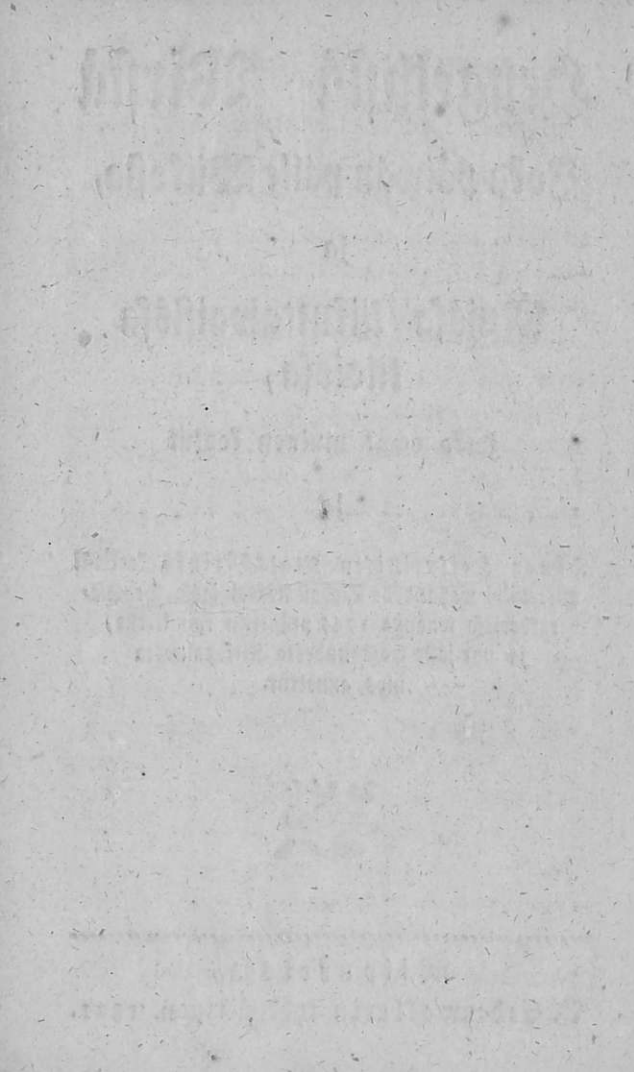
Hänen Keisariillisen Majestätinsä kokiasti
ylistetystä wapaudesta Liedon Akademiassa St. Pie-
tarborissa vuonna 1745 prännttiin toimitetut,
ja nyt jälle wastaudesta Kirjapainosta
ulos annettut.

Wiipurissa,

A. Cederwallerin tykönä wuon. 1821.

Namu-Wirsi Sunnuntaina.

w. f. Nyt tänä huomen hetken se.

Dwalo walkeudest! Walaise minua
jo, Nyt tällä päiwällä' uudell, Sä
armon auringo! Glahut' sydämen', Sun
paistees olkon päällä, Niin mä sen woi-
man wäellä, Sabbathin pyhitän.

2. D makeuden lähde! Suo mulle
nestehes', Ett sydämellän ehdin Ja suul-
lan kiitoxees'. Suo sanas siemenen,
Kylwetyr hywin tulla, Ett siunaus olis
mulla, Juur satakertainen.

3. Sytytä uhrin' jalost, Joka on
huulillan; Ann' toimi, tie ja walo Et-
ten mä erwis waan. Eng' wierast, tul-
da tois, Jot' altaris ei tunne, Kost' si-
nust wierahunne, Mun ajauxen' pois.

3. Ann' tänään ja yhöllään, Että
mä weisahaan, Sull pyhä, pyhä, pyhä,
Jäiseen lunniaan. Es'maun koke saan
Ja hengellisill' sipeill' Sun korkeutes kii-
peen Jloiseen tawahaan.

5. Lepä minus, mä sinus, Tee sul-
les paradis' Mun sydämeen, sin siwus
Jlmoit' mull itses siis. Ett uimun lä-

sitäis, Ann hartauun lampuun tuotaa Uutt
öliä, sinuld wuota, Olles rukouxiis'.

6. Suld pyhitett tai päiwä, Tur-
huus pois paetkon. Runniapes templin
tehdä Sydämen walmis on, Eng muu-
ta mieline, Eng muuta ota eteen, Mutt'
rakkaudes lepään Parmoillas Jესunen.

7. Sã paremb' Salomoni, Ann wii-
faudes kuull', Sun istuimesi throni,
Polwillan' lähes tull' Runnioita tahdon
ain. Siher kuin taimaas saanen Sull
weisat', jaa amen, Sinã suurna sun-
nuntain.

Ehto-Wirsi Sunnuntaina.

w. k. Kaikk' kuin maa päälläns' se.

Sabbath on edeskulun, Ja minã sain
mun halun, Niikuin mä toivoingin. Ju-
mal' mua opett' itse, Elämän leiwäll' ra-
wits, Ja sielun jano summut' niin.

2. Sanans' kautt' minus' lepä, Nuu-
miin raidis on, sepä Nyt rauhas wuo-
tell' wie; Sill' kaikki synnin haawat, Je-
սuren kaapun saawat, Nyt armon peit-
teex' he.

3. O kolmiyhdeys suuri! Sielun on
wirkon juuri, Sull tullut tempeli, ja
Mull valo, walost ombi Kaswostas,
ihanambi Kuin pimeyn karkotta.

4. Kyllä sä waktot kansan, Ja wa-
lon armollansa, Mull annat yölläkin.
Min saamm' kans Cherubimein Sunnun-
tait' pitä wimein, Kus' pimeys pakene.

5. Siis maan ilman huolet' Kulla
sydämen' on puolell' Siell engelein jouk-
ko. Ei mailman pauhu mua estä Unda-
näen taiwahista, O jos siell olisin jo!

Namu-Wirsi Maannantaina.

w. l. Ah sielun anna wallit. &c.

Ah riemu ja myös elämä, Käy edes
wiikon algulla, Jumal anda aldiy jäl-
lens jäämän, Jos' yrkän muut ei anna
mull. Jos hänen armon ei olis mull
Kuka muutoin sois mun iloo kuull.

2. Terwehdett hywä huomen olkon,
Mä suuta annan H&Kran kädäll, Kuin
murhet kaitki maahan polken, Menn' yö-

nä armon's woiman wäell, Ah Herra!
 mikä ollen mä? Ettf' waarin pidät mi-
 nust näin.

3. Sen tunde nyt mun köyhä sielun
 Sull andaa itsens uhri' hän; Waan ett
 hän murhen laros wiel on Hädän ja kuo-
 lon käskellä, Siis must' älä luowu nyt-
 kähän, Mun apun seisso tykönä.

4. Mun onnen pitä tällä wiikoll',
 Sun nimesäs kukoistaman, älä ann' mun
 enä synnin ikeell' lihani kansa kampa-
 ta; Ann' henges, joka johdatta, Tahtosi pe-
 rään tawutta.

5. Jos syönen leipän kansa huolen,
 Niin suo se olla siunattu, Ja mitä muut
 mull' määrät liene Ann' hnwär mulle
 tarkkaandu; En yldäisyttä anone, Mut
 mitä juuri tarwinnen.

6. Tee Herra puolelbas täll Herral,
 Ann' mun myös tehdä puoleldan; Suo-
 jele suuret, pienet, Herra! Ett he sun
 armos saisit waan. Ett tämän päiwän,
 jokainen Sinuun tytyyn, lopettaisi näin.

Ehto-Wirsi Maanantaina.

w. E Jesust sielun hala &c.

Paimen omain lambais, Jot' ei un-
tembais' Eikä torkuta. Kautta suuren
armons, Ol' mun kilpen', warjon', Tä-
näpän taas; Nyt tänä yön' Warjele
myös Anna käsky engeleilles, Olla ym-
bärillän

2. Kata mua ja suojell' Wastoin wi-
hannuoli', Isän armolla. Lewollinen tun-
don' Olkani alla pandun, Maates' ann'
olla. Sill poikas sun Hän wapaht mun,
Synwain hawains kautta Armoihis on-
auttan.

3. Omaisen myös rakkat Raikest hä-
däst wapaat Olkat sun ja mun. Sulie
meitä armois Isäisiin parmois Hywin
turwattun'. Sää minus, ja mä sinus,
Eroittamat' ijän, Toivos nukun siihen.

4. Kammion owi sulie, Murheet po-
jes kuljet' Kauwas kotoan. Ole luffu,
salpa Siipes ala walpaan Poikas kotoa.
Rätkke myös Mua täsä yös Rauhall', et-
ten peljät tarwits, Pirun julma parwi.

5. Mitä jos mull wuoteen' Tänään

hautaan luodan, Pian kây se niin! Sâ
 siis taidat säätä Kosta päivän päätän
 Kuollon tulles' Wastaas siis, En mä
 napis' Jesuren kost' havoin kätkiin Kuo-
 len joka hetki.

6. Nyt siis! minä painan, Hywäs
 rauhas aiwan Suun ja silmän kiinn'.
 Sielun, ruumin, hengen' Ei saa sulda
 kengään, Wartian armahiin! hywää yöt',
 Sâ minul suot; Kylläs, jos mä elän,
 huomen pidät minust huolen.

Namu-Wirsi Tiistaina.

w. k. Jos Herra palvel se.

Serweex meill aamuhetki, Jong Jumal
 andanut! Ja siipeins warjos kätki, M'
 pimiän yösen nyt, ydn mustan, pimiän
 Juur hywäst suojel hän Syngeys se po-
 jes katois Walkeus tuli sian sen.

2. O kuinga unes raskaas, Kuin
 kuollut, olin mä; Nyt wirkoisin sen wa-
 staan: Jumal toi elämään. Häll kâ-
 des elämä, Ja kuollo lienee; Tain ar-
 mon edest händä Mireng ylistäne?

2. Ann' uusi elämä mulle, Etten mä
 synnis kuolis. Ett' turhall tiell' en tul-
 le, Waan wapaa olisin niist'. Eng syn-
 nin ikees fiinn', Joka wie helwettiin,
 Ollis, mä sinua halan O Jesu! ai-
 wan riin.

4. Rahta Herra palwell en woi: Ei-
 nua ainoata waan. Siis päiwäll täll,
 jongs mull soit, Sull iisen omistan, Sull
 kunnian elänen Ja sitä ahkeroinen Uskon
 hedelmit' näyttä, Kuin uusi ihminen.

5. Sydämes yhtäläinen, Ollon mun
 sydämeni; Kans kates käten aina, Koste
 wittas syd enin. Ann' kärsii tustaa Ri-
 pu ja waiwaa. Ja peräst kärsimisen Ann
 maistaa iloa.

6. Ajatus, työ ja puhe, Mull tä-
 näpänä olla Ann sunattu ja pyhä Hen-
 ges woiman tulla, Kuin woima laina-
 jais Myös lohdutuksen sais Sild' johda-
 tuseld selun, Eng sinua kadottais.

7. Eä sen kyll parhain tehnet, Suld
 kaiikki hywä tulle; Usian' kans edeswie-
 net, Mull hywin käwis se. Ja kaiikki
 päiwä tai, Armostas tietä sais, Mutta
 ei muusta mitään, Wahingoist' olis wai.

Ehto-Wirsi Tiistaina.

10. E. Christe, paiste, kirkas &c.

Yp' päivä toisen jälellä, ja me to' e-
lämme, Aika kuuluu, ja minä myös,
Mutta Jumal kansam pysyne yös.

2. Sä suot mull monet päiväni,
Siunaurell eläveni; Kosk' kuorman pääs-
len pannet taas, Niins' valmis olet
auttamäs.

3. Mutta elämäni vastaan tain, Et
ole tahtos jälkeen käynn. Mä sinun ar-
moos mahdotoin, Kuin minua kauwan
kärsin on.

4. Sun armoos to' panen turwa-
ni, Kuin suuremb' on kuin syndini. Pi-
telen sua, eng päästä pois Ett' Suus
mull siunauren sois.

5. Siuna, Jsa, mun leponi, Ole
maates minun kankani, Kosk' Engeleit'
on tykönän, Niin hyväst' tyllä nukkunen.

6. Aut' uskollinen JEsu sä, Ja pi-
run sorra rikki pää, Kosk' wietkaast'
vastaan' sotine, Ett' pian maahan lyö-
däis hän.

7. Ann' pyhä hengi, ett walo suld'
Ei pimeyskän puuttuis muld; Ann' ty-
gös toimi semmoinen, Ett maates myö-
skin walwonen.

8. O pyhä kolminasuus, Mä olen
sulle omaisuus; Jos tämä yö lie wii-
meinen, Niin elän, Kuolen sinullen.

Namu-Wirsi Kestiwiihona.

w. F. Tänn Herra korwas kumar oc.

Sä koitto korkeudest', Sä walo funni-
an; Sun armostas kån' edes Pimey-
dest' palajan, Tätä päivä katsoman. O
suo sen walo mulle, Ett' tästä muistoon'
tulle, Kuings hywin teet kohtahan.

2. Makeasa unes' olin, Nyt tänä
mennyt yön, Engä myös mitään huo-
lin, Joist' moni on lewotoin. Ja nyt
kuin päivän tain Näin elän uudest' jäl-
len Ja joka jäsenellen Myös uuden wois-
man sain.

3. O Herra sinust' tulee, Ett' kaik-
ki hywin kån; Namull' ja ehtoll' ylätt'
Kunnias olkon täys. Suo vielä edes

päin, Ett wirasan saan aiwan Uuden e-
läwän woiman Ja sitä nautit' ain.

4. Sydämen' armoll' täytä, Hiljan
ja warahin, älä wahingota näytä; Neu-
wo aikomisiin. Sydämen warusta. On-
nes' ja murhes' liken' Jos päättää pi-
däis ikän? Tule siis! mä odotan.

Ehto-Wirsi Keskiwiihona.

w. l. Ah sielun anna wallit se.

Mä etsin sinua wuotesani, Immanue-
li rakkahin; O jos mä sinun löhtäisni!
Gloitsis sielun', ruumihin'. Tule siis mi-
nun tygöni Kammios on sydämesäni.

2. Jos Päättäs muuale ett laske tai-
da, Ah laske se siis rindan' pääll'. Niin
make lepo on mull' aiwan, Eik estä ilo-
an' kukan wiel'; Sydän walwo, maa-
tes' ruumihin Ja walo on mull' yölläkin.

3. Jesuren armaat kädet tulkon
Kiinn' painamaan mun silmiän', Ja jo-
ka tahwoll' kirjoitakon Jumalan lapsi
täs lepäjä. Kaikk' huolet pojes heittä-
kön ja pirun juonet estäkön.

4. Ann' mun se kaunis aamuruško
Nähdä sun walkeudesas, Kuin synnin
pimeyn pois puste Mailman makeun hyl-
jät' kans Egyptin herkkun makuisi Kuin
ilmät käändä takaisin.

5. No nyt siis! sielun ystäväinen,
Mä sinus ripun, pitelen: Kosk' pyhis
haavoisas mä maannen, Ei mitään mull'
sitt' estehen'. Kusa Jesu liet', niin tie-
dän sen, Ett' taimaar muuttu wuotehen.

Alamu-Birsi Tuorstaina.

w. k. O hywä Jumala, joid se.

Jumal' sä asut kyll' puhtasa walkeudes',
Kuhung' yriskän ei tulla taida heikkou-
des'; Sun kasvos kummingin, jos' ai-
ka katso meit'. Ja tuotta päiwät meill',
joits luomisesa teit'.

2. Kosk' pimens paken' pois kuin
yöllä minun peitti, Ja unen näkö myös
mua peljättämäst' heitti. Niin iloll' näh-
dä saan sun hywäs Jumalan, Kuings
parhax minullen kaitt' olet toimittan.

3. Kilpes, kuin katta meit', woite-
lem kiitos öliyll. Kätes, kuin herättä
fill' suuta annamme kyll', Gloitsem sen
ylits etts meit' niin muistanet, Ja uu-
den elon meil' armost' lahioittanet.

4. Muutoin me olisim jo aika un-
hodetut Jo wuotem haudasa, jos et o-
lis walvonut Maatesam, siis mä lienn'
Kuin uudest' syndynyt Edesäs Jumala
tääll' huomen hetkell' nyt.

5. O minun Luojani! Forkiast' yli-
stetty, elä hyljä käsi-alaas mua keikko
mullan mytty, Sä suot mua elämään,
ja ilmaan tuoda tänn', Suojel' siis woi-
mas wäell' Minua wiel' edespäin.

6. Työmm' kirjoitetux sun siunaures
kirjaan tulton. Tekomm', ajatuxemm',
sull otolliset olkon Uskaremm' ainian,
ett' edes kändä mois, Ja waiwam pää-
töyex meill' menestyxen tois.

7. Ann' taimas mielesäm ain' olla
alinoma, Ja peljät' helwetti! tain mail-
man pahuus' towas' Myös muistaa seu-
rawaist' loppu ja haudan pääll' Ett wii-
sax tulisimme eläisämme tääll'.

8. Jos kuolo seuraa meit' jälis o-

lendotam, Ett' muistam aina kuing' pa-
rannupes odotam, Emm' pelkä wahin-
goit', eng' Tuonda kamala Ruins olet
tykönam, o Herra Jumala!

Ehto-Wirsi Tuorstaina.

w. k. Herra Jesu aino auttajan, &c.

Ei nö ol' kengän ystävä, Mutt' kost'
mull' JEsus olle, En pelkä mä siis ke-
täkän, Kyll hän mull' awur tulle. J-
loiset yösen muuttaa hän Ei pelko sitt'
ol' yhtäkän Waan hupa aika on mulle.

2. JEsu pysy mull' ystäwän' Sill'
sydämen' sua hala; Ja kosta minä exy-
nen, Sun seurastas pois palan, Eli
ett' sinun wihoitan, Niin armost' syndin
ander' ann' Ja karsi minun wajaan.

3. Tosin mull' on ny' wainoja, täyn'
pahutt', wiekkautta, Waan JEsus hä-
nen ainoa Pois tyködn' palautta, Ett'
kerstään wastoin wäijjä Ja helwettia
häinä, Immanuel mua autta.

4. Wai! raskast' yön yl' maakaan,
Kuin ruumis tunnotoinna, Ann' jouk-

Kos Jesu martian Ol' wuoten' wieres
 aina, Ja woimas suuri tykönä, Mun
 heikkouten' tukena, Ruin pahuden pois
 paina.

5. Kosk' maata panen muistan sen,
 Ett' hautaan sia tehdään; Tule siis Jesu
 ystävän' Sva odotan, sen tähden Kuo-
 lo mun viimein kuljetta Sun tygös il-
 man pelwota, Ruin ystävän' eteen.

Namu-Birsi Perjantaina.

w. f. Sull Jesu mielest nöyrästä se.

Katsokat filmät ylöspäin, Sillä mail-
 man filmä Nousustans' juore edes ain,
 Walaise kaiken ilman. Tiet' osotta, kån
 edellä Ja mene oikiall' kädellä, Tiet'
 tasais', puhdast rata.

2. Ensi-katsandonne käändäkät Zio-
 nin wuoren puoleen. Ajatelkat yötä pi-
 miät' Ett' Jumal' teist' piti huolen. Si-
 tä Herraa suurest' kiittäkät, Hälle te olett'
 wälkapääät Mond tuhatt' kiitost' tuoda.

3. Herran Zebaothin totuus Ruin
 siipein all' mun hoisi, Laupiuden' on myös

nytkin uus Ett ylös herät' taisin, Kuing'
paljo welka Herralle Mä olen tällä ker-
valla? Mä itsen hälle uhraan.

4. Ett' omaisuudes Herra sun Olen,
pidä murhe minust', Ett nimes kunnias
ihastun, Siunauxen saan myös sinust'.
Syön', puheen', ajatureni, Sopikon siu-
nauxeri, Ja edeskäykön alat.

5. Ann' taiwaan awoi olla kans,
Sydämen ylönnnyxer', Huokauxen pää-
stään kohdastans' Sinn' sisäll, ahdistu-
xer'. Sano armon sana sielullen: älä
pelkä lapsen mitäkän, Sill' minä kan-
sas olen.

6. Suojel' Herra mua armoinen,
Warjel' kuin silmän terä, Ett armos
paistais tykönän, Eik' minust' koskan
eriä. Ole auringo ja kilpi mull' Ja a-
siat muut anna tull' Kaik hywän tahtos
perään.

7. Älä ann' mun tahrat' sydändän'
Eik' oma tundoon' koskaan. Synnin
tie sulje edestän', Ett hartaudes', wal-
paan' Olen; sill' ehkä päiwäll' täll' Mun
loppun alka liikennell' Ja kuolo kimpuun'
tulke.

8. Kaikk' halduus mä siis andanen.
 Sä toimitat kaikk' hywin; Kätes mua
 ylös pitäkön, Koska tuskat tulle esiin.
 Suo ett mä ehton tullesä löyttäisiin pa-
 rannukseä Kuin hymä Christitt' äina.

Ehto-Wirsi Perjantaina.

w. l. D Jesu kuingas olet se.

Katso Jumalan Karitsa päälleni Olle-
 san' ristis alla, Sill' halaa heikko sydä-
 meni Sun haawais' sisäll' palat': Uwa
 siis haawas läwet mulle Sill' ikäwöi-
 wäll' sielulle, Kuin apuu sulda anoo.

2. Mun Kallion sinun rotkohiis, Ann
 mettises sinn' tulla; Sun läwistettyn
 haawohiis, Ne suojar olkot mulle, Jois'
 welat pojes pyyhitään, Ja synnist' puh-
 taax pestähän Sun werihikes nesteell'.

3. Muserra tänä ädnä wiel' Pois
 pimenden walda Ett sinun wartios alla
 tääll' Mä rauhas' saan unelda. Tärä-
 wä kruunus näyttäkän puolestän' yön pi-
 miän, Jong' päälle makiast' makaan.

4. Purpura Kaapus Kattakon, Kuin werelläs ol' tähtett' Mun jäseneitän' peittäköön; Sen pugun kans on nähtett' Nö iloistemax minullen Kosk' piinas muisto on mielejän' Siis lewollifest' lepään.

5. Lewit' sun Käsiwarteši, Maatesan' minun päällen'; Ann' minun Edyhän lambasi Rinnoillas lämmitellä, Uwojon Kupees' olkon siis, Mun sielullen yr' paradisiis', Tuskis' mull' rauhan paikka.

6. Suloinen siemys suo sä myöds Mull' haawoistasi wuota. Suo suuta mull' myöds hywäx yör Sun huulistasi koota. Sillä mä janoon jälkehees Ja ikäwöitsen perähääs, Elämän Herra hywä.

7. Ei satana saa temmata Minua pois ristik alda; Sill' siinä lippun liehua, Siin wapaa on mull' walda Kussa ne merkit näy, waan Niin lewon minä löytä saan, Siell' wapa on mull' Kaupung'

8. Niin nukun siis ja lepäjän Ansis ja piinas päälle; Ei waiwat woi mua repeillä Rakkaudestas täällä. Waan toiwon kansas kuolla mä Ruins minun tahdot yhdistä Elos' ja kuolos' itsees.

Namu-Wirsi Lauwantaina.

w. k. Ninoan Jum. korkeudes oc.

Jo jättä hyvästi jo nyt, Ja päivä juotu edes, Jumal' on luonut molemmat, Häll' kiitos korkeudes'. Hän Her-ra kaiken mailman, On kaikk' hywin toimittan, Ja järjestyreen tuottan.

3. Jumal' juur yldä kylläisest' Kiltwellänsä' mun kätti, Kuin elämän' ihmellisest' suojelepi ratti. Ei kukaan voi niin lohduutta, Ustollisutta osotta, Kuin se suur' Herrra Jumal'.

3. Ann' sulle minun kiitoksen' Keltwata tällä haawa, Jong' heikkoudest' lähetän Ja kunniares tawat'. Sua ylistän mä ikäpä'n' Ja sinun omas olle- nen, Wieroitett' isestäni.

4. Sun siunaukses kirjaan Mun nimen tänään paina, Ett menoni niin kättä saan Kuin henges waati aina. Ett johdattais ain' enämmin Sun tygös minua lähemmin, Sun hyvä tietäs kätmän.

5. Mun tekon, toimittuxeni, Kat- sandos alla olkon. Sanas mull' joh-

Daturexi, Käynnöxi hymär tulkon. Ann
 määrät osa kumbaisest' Nistist' ja arvust'
 armiaast', Ett' kiitost' sulle kannan.

6. Kawits' myös minun ruumiin,
 Waan sielun runsamasti, Ettei se nään-
 dyis puutoriin Mutt' sais sun armostasi,
 Juur' onnereensa lisän ain Ollesan tääl-
 lä muukalain Ja kähä kulkun wieras.

7. Nyt wiikko loppu tänäpäin, Auta
 siis armostasi, Ett' woimatas myös täyt-
 tenen Toimituksen ja asian'; Ett' huomen
 lepopäivänä, Me Herran pelwos' lepä-
 jän Muista askareista vapaa.

8. Ann' lyhykäinen ikäni, Niin toi-
 mellisest' jaks, Ett' ijäisyteen riennäsi Si-
 tä maali ajais takä; Eläisän oikein eläi-
 sin Ja tahtos jälkeen kuolisin, Suo Her-
 ra se mull', Amen!

Ehto-Birsi Lauwantaina.

w. k. Juur hartais mailmast se.

To wiikko loppuun wäändä Mutt' ar-
 mo Jumalan Jos kuhung' itsen kään-
 nän Se uusi on ainijan, Aika kato kuin

warjo, Waan Herran laupius On jo-
kapäiwä tarjon Ja anda lohduitust'.

2. O armollinen Herran' Kuin y-
lös pidät mun, Kuul' äänen tällä kār-
rall' Joka on uhriä sun lahjas niin
monex' näytät, Ett en moi luetell' Mit'
ikäs' minus löyttän' On sulda annett
mull'.

3. Kaikk' wiiko anda tiedon Sun
hywydestäsi, Kuin minull' osotett' on
Kaikk' elokertani Augusta tään asti Jlos
ja murehees, Sun armos ihmeistä Yli-
stap' totudes'.

4. Mutt' sydämešt' mä huolin, Kost'
minä lohdatan, Ett' pahast' elän olen,
Jumalani wastahaan, Kuta enämb' ra-
kast' mua waan Ja otti waarin must'
Sitä enämb' rikon vastaan Tein mielen
ett' pahennust'.

5. Ah älä rangais' mihas' Niit suu-
rii syndejä; Sill' Jällinen sanas Jis'
huuta käändymään; Siis huudan ar-
moos suurta, Armahda päälleni! Ja
halaan jalkas juurta, Sääst' armollisesti.

6. Toiwoman uskon' köske, Sill'
Christuren werell', Liitto on tehty, ja ä-

Hen Nyt hyvä on täll' eräll'; Siis tahdon
 lumata: ijän Olla uskollinen, Hyvä
 henges laina väen Yhaldä minullen.

7. Nyt lapses olen jälleen; Anna
 siis, ett' tain yön Sun wartios alla e-
 lään; Suremat' kaikkin tydyn, Jos wie-
 lä kuolla pidäis, Ja kuoloon nukkunen,
 En hukumusta pelkäis, Jumalas' elänen.

8. Sä teet sen Herra kansa Ett le-
 mos lepäjän, Waikk' helwett' kidastansa
 Uhka mua myrkhyllään, Eip' lapses tuo-
 ta tottel', Mutt' on kuin taimahas, Yld'
 ymbär Engelis otell' Tahtoot mua suo-
 jahans'.

9. Sä pidät myöskin huolen Mun
 omaisistani; Ett mahdamme jäll' huo-
 men Jloit' woimastasi. Ja uhrin sulle
 suoda, Suull', kädell', sydämell', Myös
 kiitos wirren tuoda Sull' Herra kaik-
 kell' wäell'.

10. Jos täsä ilmas pitä, Tai wiik-
 ko oll' viimeinen, Niin en mä nuris-
 sitä, Mutt' henges' riemuitsen, Sen
 pääsin päivän perään Jong' Kristus
 ansainnut, Johong' taimos' ylös herään,
 Hyvä ydä sanon nyt.

Jokapäiväinen Omantunnon Koettelemus.

w. l. Ah kuingan Waiwataan se.

S Jumal' opeta, ett' päivän luges pidän, Ja henges wiisastun, eng' harhail' mahdais itän, Taas tänää osa on ijästän kulunut, Myös Duomiotas mä liikemär' joutunut.

2. Jos luku pitää tull' mun Raikest' elämästän' Ruins pilwis tulleet ja edes kädä käsk'tän, Mut' että sieluni omari helporens', Täällä' ottais tänäpä'n katumust' tehdärens'.

3. Nuvetkam Sieluni; tutkimaan elämätäm, Raikk' ajatusemm' työmm' ja Puhemm' pangam eteem'. Älä sääst' itsiäs, ajattell' jokapaikk' Tiedä, ett' Jumala ja Tundos tietä kaikk'.

4. Aloita aamusell', yl'päivä yöhön asti Tutki tuot tulewaist' ajatel' ahkerasti, Jos Nukourella haikk' päivä wietett' on? Jos olet joka hekk' Jumalall' kiitost' tuonn'?

5. Chri-

5. Christusen Piinan pääll' Oletkos ajatellut? Ja Rastees Liittoa mielehees johdatellut? Jumalaa rakastan ja lähimeistäsi? Etk's ketän pahendan, elitkös kaunihist'?

6. Et' turhii juttui suld' Kuultu ja firo sanoi? Siell' kufas olet oll'? Mitä Mailma suld' anoi? Kuulitkos, luwitkos, Jumalan sanoia? Käytitkös itses niin, wälittäisäs harhoja?

7. Kuin Herran edesä oletkos Uskos elän? Etk's tieten tuten ol' Händ' wafkan rikkon misän? Onko wanha ihmisen kuoletett' sinusa? Etkös myös halainnut händ' jälest' seurata?

8. Oletkos kiitoxell' sä Herran lahjoi nautin'? Ahnautt' ja turhaa Runnia perän wartin'? Wanhembit oletkos kunnioittan, rakastan? Ja heidän käytörens' parhain päin toimittan?

9. Oletkos toistasi wiekkast' pyhynn' wachingoita? Ja hänen hik' alans itselles synnill' woitta? Händ' wiriäst' wäärittään ja pahast' parjannut? Kuin oikia Christitty oletk' köyhä auttanut?

10. Puhet' , töis' , sanoisa puhtaasti itses kättän? Ruas ja juomasa kohtul-lisuden näyttän? Olet' s ol' kärsiwain kost' risti kohdannut? Jumalan Kunnia ja totuutt' etsinyt?

11. Jumalan säädyn all' etkös Nu-risnut ole? Uskollisuun, Hywyn luten' onnexes, kuule? Niin elänn' ikänään, Kuins' olisit tahtonut? Ett' Hän sun löy-täisi, jos tulos olis nyt?

12. Kost' tuota tutkin mä niin ar-mahd' Jumal' ! löydän Ett' Jumal' wi-hoitet' on synnin Mitall' täydell', Uika on hukkandun, en muistan kuoloo, Eng' Herran sanan pääll', eng' viimeist' Duomio.

13. Kuka woip' synnit kaike' niin monelaiset luke? Kuka ties' Herra! Kuin ihminen usein teke? Sill' Silmät, Suu ja Kädet täyn syndii, saastaisutt' Kost' tuot' ajattelen, niin sydän pakahdu.

14. Paras parannus on, ei enä nii-tä tehdä, Jonga mä wihoittan sen ja-lan juuren ehdin, Lyön rindoin', uskon myds D Jumal' minua aut' ! Mut ar-mollisesti, Christuren Kuolon kautt' !

15. Sillä mä ainoast' armos istui-
meen luotan, O Jsa! puhdistä, Sun
Poikas Werell' wikan', Mä hänen ma-
rollans' itseni suorax' teen Lehdesän lu-
tua, nyt ja myös peräst' tään.

16. Ettem' me eroitett', Sust' JE-
su! älä salli, Sun kuolos tähden suo!
Ett' syndi ei sais wallit' Sun Henges
voimasa, mä lupan Kuoloon ast' Pois
luopu synnistä, Sua seurat' hartahast'.

17. Opetä Herrä nyt! Sun suosios
jälken elä! Etten mä tietäväst' syndihin
lange enä: Hallitse sydämen, onnes' ja
Hädäsä Ett' sinua peljännän ja kästys
pitänen.

18. Pois pyhkin syndin' on Chris-
tusen pyhä veri. Ja Jsäs kans' ijan
yhdistä etten erii, welkani sowittan, kuol-
lemans' kiwulla, Ett' jälken waiwani,
mä makian lewon saan.

19. Rauhas' on sydämen, jos elän
eli kuolen, Jesusen perinnön mä turwas
wedän puoleen': Jos mä niin ilmestön
istuimen etehen: Niin tiedän ett' mä
käyn ijäiseen Elämään.

Se itkewä Pietari.

w. 1. Niinkuin Peura janoansa se.

Kusa Kynneleeni? pyhkkät Tiukkua po-
steini pääll', Ilmoittakat ikäwytän', Ei-
tä wuoret wäändyis tääll'. Nähdän tum-
mendakat, Surunnestell' puhjetkat; Wu-
takon ulos jos taitaa Sydän filmist'
ilman haitta.

2. Se kuin JESUS katsoi päällen',
Sydämen' se liikutt' niin, Omatundon'
rundel' täällä, Ett' on kowis' waiwois'
fiin. Koska-johtu mieleheen', Mitä mul-
le muistutt' hän Wähäst' ennen, Ah! nyt
itken, Itken, että sydän katke.

3. Petollinen Sun, woi sinuas!
Kuin ett' JESUST' tunnustan, Walat
wäärät sait waan sanoa, Liittos rikoit
hullusta, Kolmast' kielsit, langeisit, Jol-
mast' wieraax' kangeisit JESUSTasi, ettet'
tunne, Itke kerta, nyt tuhannen.

4. Ah! waan mitä autta itku, Sil-
lä helwett' leimua, Turhaan Kynneleeni
tiukku Koska jalkan wei minua Kadotu-
yen tielle niin, Siis ei auta Kynneliin

Merinengän isoi meri Syndiän Räända
takaperin.

Ah! mun Kallion muuttu pian Peh=
meex' kuin medenwaha. Rombasturen syn=
di sian, Ansainn' Helwettin pahan, Pa=
pin salli, Hammástyn Pikain puhe pel=
jätt' mun, Että myrköyst' imin herun,
Elämän=Puust' otin eron.

6. Käy siis ulos duomitt' Suria!
Waan mihingä pakenen? Helwett' seura
minua kurja Kuhung' ikäns' olkenen.
Waiikka wuoret kattais mun Omatundon
ilmei on, Synstä täst' ej tukan säästös,
Eikä sitestän' päästä.

7. Katso, kuiteng' taapes Kerran En=
nengs eespäin siirtänet, Ehkä katsando
sen Herran Kylmä sydänd' Kiertäne?
O nyt on mull' lohutus, Jesuxeni kat=
sannost'; Wikan wähens', surun sulki,
Pani armon's' aldiix' julki.

8. Armoi täynnäns', katsoi päällen'
Josta sydän wirkoisi, Wielä turwaan ar=
mons' jällen, Taiman-tielle Kirpoisin,
En nyt pelkä Helwettii, Jesus päällen
armahiti, Nyt mä lähteet Kynneleeni J=
lon tähden suljen kiini.

9. Tulkat toki Rhyneleeni Jtkekatte iloſta! JEsus katſoi puoleheni Armon ſaalif' walifſta. Jtkuſt' ilon ſuop' nyt mull'. Syndin' ander' anda tull'. Armon auring' paifſta jälſen, JEsus, JEsus katſoo päälſen'.

Jumal' anda rohkeuden.

10. E. O HERRA Jumal' armollinen Jſä se.

Jumala elää, mitäſt' minä pelkän, Hän kyllä kyſy minun murheen jälſeen Hän tuſſan' tarkkaan tundepi ja tietä, Joit minä wietän.

2. Jumala kuule, muut ei kuulla tahdo Mitäs ſiis ſanoo wihollifſen' mahſta Ettei läp' pilwen huokauxen' käyne, Ja HERRAN löynne.

2. Jumala otta waarin huokariſtani, Kyll' hän hawaitſe minun huutoani, Armon anda alas tulla Taimahafſta, Ja hywäſt' waſtaa.

4. Jumala näke, mi' ſydämen' itſet? Luulet ei näe itkuafſi pitkään Hän

Kaike' tunde sun sydämes sisun, Tiedol-
la wisull'.

5. Jumala tietä oikeuden' ja syyni
Kynneleen' kyllä luke kaikki tyyni, Ja
muistoons' pane, Armostansa autta Mua
Poikans' kautta.

6. Jumala tahto, minua tiellens' we-
tä waikk' Mailma wiekas werkkons' heit-
tä eteen' Tok' Herrra autta etten pau-
laan suingan langeisi kuingan.

7. Jumala anda jos kuing' kōyhä
olen, En pelkä sitä, että näljäst' kuol-
len, Kyll' Hall' on leipää joll' Hän
ruokkii taita, Myös hädän aikaa'.

8. Jumala elää, waarin siitä otan,
Jumala kuule, tarpeen' hänell' tuotan,
Jumala näke, waarin minust' otta Ju-
mala totta.

9. Jumala tietä, kaikki minun wa-
jaan, Jumala tahto asiani ajaa, Ju-
mala anda minun pitää liitons', Juma-
lall' kiitos'.

Se verratoin suojelus.

w. k. Sull' Jesu mielest' nöyrästä, &c.

Jumal' on lohdukseni! Waikk' Mail-
ma minua waiwaa, Ja minun sydän
parhani, Kyll' monell' tuskal' kaimaa.
Jumalan hymyys teke sen, Ett' tuskisa-
kin iloitsen, Eng' tottel' murhest' mitään.

2. Jumal' on minun Kilpeni! Ja
warjon' suojelemas', Hän majaans' mi-
nun kätkepi, Hänen helmasans' mä tur-
was', En pelkä kiukkuu wajnojan. Ju-
mal' on Kilpen', turwanan' Wastoin
mailman petost'

3. Jumal' on minun Kallion! waikk'
tuuli ja Myrskyn pauha. Kuin Kotka
pesäns' warjoon Kukkulall' panee rau-
haan: Niin turwaan Luojan' armoon
waan, Sill' kalljolle rakennan ja pysyn
lujan aina.

4. Jumal' on palkekan' parahin! Kosk'
Mailma walhell' wiekkaall' Pyhtä mull'
maha waiwani, Waan Duomarin' ei sie-
kail' Se totinen kuin Taimas lie, Wi-
attomuuden' edeswie Ja syöpe Kateen ku-
moon.

5. Jumal' on minun walon! Ett
pimeys walog' käändy, Ja walistapi ja-
lost' niin, Kost' wäärät sumuun wään-
dy, Haudastin syngiäsä mun Saan näh-
dä Herran kirkkaun Jumalan walon
kautta.

6. Jumal' on minun Jumalan!
Hän minus' minä hänes', waikk' minun
pidäis kuoleman, Siis olen warmast'
mendö' Jumalan tygö elämään, Sit' ei
muld' ota yrikän, hän Kilpen' Kalljon'
Palkkan'.

Silmän: Lohdutus.

w. k. Ah miä olet ihmis rukka se.

Minull' oli suru suuri Sairahas sydä-
mesän, Waan Sun lohdutuses juuri Eho-
ti awuy Kirullen'. Immanueli Sinus',
Israelin lohdutus, on, kuta enäm' sinä
lydnet, Sitä enemä' armon suonet.

2. Minull' oli paljo houlida, Kost'
mua syndin waiwaiht, Tunsin Herran
wihannolda Omarundo kaipasi, Imma-
nueli Sinus' Israelin lohdutus, Sinä

haawan Kiini siboit, omais kansa yhteen niwoit.

3. Minull' oli suuri Murhe, Koska Satan saawutell' Myrkkö = Kärme pyysipurren Kandapaatan tarwoitell'. Immanueli Sinus Israelin lohutus, Sinä rukoilit edestän, Ett hänen musersin Päästä.

4. Minä olin suurel' tuska', Koska mailma ahdisti, Monenlaisell' waiwall' puuskais, Pahuttansa wahwisti: Immanueli JEsus, Israelin lohutus, Hänen werkons' rikki repi Mailmalle tuli häpiä.

5. Mull' ol' huolda paljo ratti, Koska JEsus katois pois; Luulin, Koska hän itsens' kätki, Ett ei enä tunde wois. Immanueli JEsus, Israelin lohutus, wahan ajan oli salas', waan sitt' jällen tygön palais.

6. Mull' ol' wielä huolda wiimein, Koska kuolon' muistelin, Koska hautan' minun pimeä, Kauhittaman rupeisi. Immanueli JEsus, Israelin lohutus, Koskas itse kuolon maistit, Niins sen pelwon mulda suistit.

7. Niin paljo mull' ol' murhetta
 Sull' enemb' rakkautta. Lohdotures mun
 wirtotta, Pelgon alda auttaa. Imma-
 nueli JEsus, Israelin lohdotus, Ko-
 rkas täällä niin voit auttaa, Siell' saan
 enämb' armos kautta.

Sairaan - Luikon - Laulu.

w. k. Ah kuingan waiwataan se.

Se waiwa waikia kuin minua rakkaast'
 paina, Teks, ett sydämen' tuskaast' pa-
 kahtu aiwan: Mun Sielun suruinen on
 nyt niin lewotoin, Ja kipun suuremb'
 on kuin kukan luulla woi.

2. En taida Ripuan kellingän julki
 kanda, Eik' nykän maan pääll' mull'
 taida apuu anda, Ei auta wiisauS, eik'
 woima ihmisten, Niihin jos uskallan,
 niin waaran sattunen.

3. Mij' perät olet mun Minun Su-
 malan heittäön? Ja armos-iskuimest' ra-
 dollisexi jättön? Niings kamos koto-
 nans' minulda peittänyt? Niings lapsi
 parlas Sä D Jsa heittänyt?

4. Ah! en mä tahdo tok' tät' epäil-
lyreen panna: Sill' tiedän kohtahaan
Sä Isän syhdänd' kannat: waikk' syn-
din suuret kyll' on paljo annsaineet, Niin
uskon ettet sunigan minua hyljätte.

5. Ett lupauksesi etk' sanaas Sinä
muuta; Se on mun turwani jong' pääl-
le lujast' luotan. Jos taimas sekä maa-
raukenis, mulistuis, Ei huku Sanas
Sun, jong' suusi julista.

6. Sä olet luvannut armoisest' mi-
nua kuulla; Ei mitään mahdotoin' teh-
däres ole sulla; Sä kaikki hallitset tie-
dät ja kaikki näet: kuka sun wertaises,
kuin sinä Isä liet?

7. Täst' tuskas' turwahaan Sinuun
o Herrä täällä: Ja langeen sylihis, tee
loppu tuskan päälle. Suld' apu, lohdu-
tus, Sä voit ja tahdot myös; Hywy-
des, armos on ain joka huomen uus.

8. Sull' surun' tiettämä, Sä tiedät
Herra! Ripun', Siis apuus odotan, Ja
Sinus kiinni ripun. Pelasta Jumalan,
minua hädäsän, Ettei Kadectian iloitsis
edesän.

9. Suo mitä hywät' lie, ja mitä
Sulle lemme, Mut' ettei myös minua

mun Sun pelmostasi temma, Waiwoisa
wahwista ja onnes johdata, Etten ylpey-
des' mä Sinua kadota.

Rukous-Wirsi.

w. k. Ah sielun anna wallit Herran se.

Does pääll' Jumal' folkuttanen Huos
kausten kanss' wasaran! Sanastas mi-
nä kiini pidän: Rolkuttakat, niin awa-
tan. Armos owi mull' awaja JEsus
mun kansan folkutta.

2. Ei itsestän' ol' Kellään mitään,
Ellei Suld' alku olle waan? Sua ar-
mon andiax' nimitetään, Sull' löyty neu-
wo, Telo ain Siit' lähteest' hywää wuo-
tane: Hymydes ijät kelwanne.

3. Siis rukourillani tullen Uffoll'
täytetty sydämen; Tygös tuleman mun
on kassen mun lunajastan JEsuren:
Myös huuta Abba kansani Jlo-henges
kass' hengen.

4. Ann', Jsa, sinun tahtos jälken
Mitä mä, lapses, tarwinnen, Sä tai-

dat asetta mun Näskän, Kaihk' Siu-
 naus Sinus wirwonne: Ah! anna Ar-
 most' armos se, mitä sielullen hywär' lie.

5. Suo Uskos pysymäisyytt' mulle,
 Myös rakkaudes palawutt' Jos Satan
 sen wuor' wihastelle Mua Riisaurist' u-
 losaut' Ett' heikko lihan, weren, ei Te-
 kis hält' mielinoutehei.

6. Hywä omatundo minus' herät'
 Rohkeer' wastoin tuot' wainoja, Ann'
 Syndiän andex' minun kerjät, Eläisän
 armon ajalla. Pois pyhi JEsuxen we-
 rell' Syndin', te paha hywär' jäll'.

7. En rististän' mä tohdi pyytä Että
 kokonans' mun säästäisit, Sill' JEsus
 kärsinyt on syhtä, Niin kärsin minä syh-
 stä sittä; Kärsimyst' wainoin tarwitaan,
 Suo sitä Herrra mulle waan.

8. Mutta sitten käändy sitä myöden,
 Jos ollen Käyhä, rikas taikk' Sun ar-
 mos ainoastans' tydyn, Se yhtäläisex'
 muutta kaihk', Jos lapioll' en sisän saa,
 Niin lusikkangin tydyn waan.

9. En ano myöskän pitkä ikää,
 Mutta ett' kuin Christitt' elää saan. Ann'
 Kuolo muistosan ol' likell' Ja lähtöpäi-

män' alallaan' Mailmast' että lähtöni
 Laimaseen olis tuloni.

10. Mitäs mä enä Sulda anon? Kyll'
 tiedät, mitä tarwitsen. Sā kaikk' myöds
 mulle tygd sanot, Sill' JEsus päättä
 sen itse: mä huudan hänen nimens' waan.
 Niin se on Ja ja Amen ain.

Christuren Piinasta.

w. 1. Sā skall nu fullbordas det saliga råd, oc.

Se autuas neuwo nyt tähtett' on niin,
 Kuin päätett' oli ijäisest' alust', Ett wä-
 limies JEsus hän surmattiin, ja rikos-
 rem maroi niin halust'.

2. Eikös rakas Jsä se synneisten syh,
 paits' niin suurta kipu ja waiwaa, Muu-
 toin olis suorin, mutt' JEsuren työ Ja
 kuolo, sen mara piti aiwan.

3. Ah! kauhistun minä ja wapisen
 juur', Sydämen' kuin rinnasa rippu,
 Ett' JEsus ristinpuus kallis ja suur',
 Kuin kirous kärsii piti kipuu.

4. Riinnaulittu ristis^c ja tahrattu
hän, Raitt^c werellä kädet ja jalat, Ett
juopepi weri kuin wirras^c ikän; Tai mui-
sto mull^c mieles^c on alat.

5. Häll^c häpiäp^c kruunatt^c hänen py-
himbi pääns^c, Terewill^c orjan tappuran
okail^c, Ja julmasti suomittu pyhä sel-
käs^c, Myös piinattu monella laill^c.

6. Sepä minun suloinen JEsuxen
on, Jot^c en ikänäns^c unhotta mahda,
Se JEsus on aina hywintekiän^c, Jost^c
weri niin wirtapi maahan.

7. Hänen laupemmat silmänsä owat
myös ne, Jotk^c aina rakk^c rakkat on ol-
leet, Ne werenpifarill^c kynnelillä, Pääll^c
ruumiin tiukkumaan tulleet.

8. O siunatu JEsu Sun suloinen
suus^c Ei Ystävän puheista ikän Wäsynn,
waan sin^c tustas^c ja murhesa muus^c Se
waiteni juuri kuin mykän.

9. Kans^c kulunet haawoist^c on jä-
senes juur^c, Ettei sun hywäst siunattu
ruumis Jäll^c tundeä taittu, se muutos
niin suur, Yllis^c sielus, niis^c kiwaisa
kuumis^c.

10. Mut^c mikä sun waati mun Je-

suren niin, Kärsimään sitä syyttöindä puu-
ska? Ei muu mutt' kuin laupiudes rak-
kabin, Ja ettäs meit' päästäisit tuskast'.

11. Pois sentähden murhe ja suru
suur' myös Pois lohdutoin meidän se huo-
li, Viel' elää se JEsus kuin sominnon
työsk' Niin paljo kärsi ja kuoli.

12. Waikk' kuinga suur' suru mun
päällen' käwis, En kuitengan epäillä
mahdais Niin kauvan kuin minull' on
se turwa täys' Waikk' pelko mun hel-
wettin tahdois.

13. Ei wahingoit' helwetti tullinen
se Mua taida, koss' JEsus minus' elää
Jong' weri mun sydändän lohduttane,
Ja waarast' mun aina warjele.

14. Sull' kiitos nyt JEsu siit' hy-
wydest', Sun syyttömään haawaisi täh-
den. Sull' kiitos ettäs pesnyt mun riet-
taudest', Ja edestän kärsinyt nähden.

15. Jos ikänäns' unhodan sun ystä-
wän Mun rakkaimman JEsuren ollen,
Niin tarttukon kielen jäll' Kurkku-lakeen,
Rak' niin kuin tänn' ilmahan tulleen.

16. Ja olkon myös Herralda unho-
tett' ain' Siis' iäx' mun oikia kätän:

Jos ei JEsuren haavoin pafon' ol' mun
Kofk' syndi itsens' asetta eteen.

17. Sun waiwas o JEsu mun J=
lon on tás' Sun kuolos mun riemun ja
elon, Kuin hyljätty' juodun niin pösy
mua läsf' ja lohdata tustif' mun pelkon.

18. Kofk' flasin' on juosnut ja het=
fen' on pois Myös murheinen elämän
loppu, Kofk' kangia on kielen ja ei enä
wois Kans' riendämän tule mull' hoppu.

19. Kofk' kuolon hetk' tule ja tun=
don' minus Myös herä, ja ahdistista sangen
Ja soipi kormisan' se walitus, Eng' tie=
dä kummall' puolell' langen.

20. Kofk' Satanas kandeles, lohdu=
tust' ei Eik' turwa siitt' kuulukan kus=
san, Niin JEsu sun werinen piinas se
woi mua pestä ja lohdata tustas'.

21. Mikä hymä tás' elos' niin mah=
tapi tull'? Joka JEsurest' woisi eroit=
ta? Ei elo, ei kuolo, ei mailma muld'
woi JEsuren rakkautt' otta.

22. Sinus' JEsu mä walwon ja
nukun mä myös, Sinus' kaffi mä elän
ja pösyn, Sinuun luotan, sä wimein

mun päästät tygös Sun Taimahan ilo-
hos Eysyn.

Ihmellifest' waan autuallifest'.

w. l. D lauplas Herra Jumala &c.

Jumala wiep' meit' ihmellifest'! Hänen
Sahtonsa pyhä, Hän onnesta ja wastu-
rest' Meill' anda tulla hywää. Ohda-
keist' Ruusut edes tuo, Gloitta meitä
taita, Ja kiwun perest' armon suo, Se
suis niin alla mahta: Ett Jumal' autta
tahto.

2. Jumala wiep' meit' ihmellifest'!
Ei taid' sitä kukan tutki, Kätket' on se
ymmärryrest'. Kuing' hän wie monen
muttiin. Hänen Isällinen rakkaudens',
se tuotta ilon aina Eik' petost' kuulu
ikänöns' Mut' osotta meill' tainne, Ett
hän meill' awun laina!

3. Jumala wiep' meit' ihmellifest'!
Häpiästä kunniaan saatta, Ja rikkar'
teke köhydest', Itkun pääll' ilon laitta,
Möyryden kautt' meit' forgotta, Kuo-
lost' eloon herättä, Taimaseen sisäll' meit'

otta, Siihen Toivoon mahdam luotta:
Ett' awun meille tuotta.

4. Jumala wiep' meit' ihmellisest'!
Jos johdatustans' halam, Ja tydym hã-
nen päätdrens', Saam siunauren alat.
Hãnen tiens' on hywin rakett' Sydã-
men' se himo sinne, Se wahwast' ombi
perustett' Se on se wahwa linna, Jost'
hãn tuo awun tãne.

5. Jumala wiep' meit' ihmellisest'!
Siis olen sen niin päättãn: Ett' seuran
Hãndã haluifest' Ming' hãn mull' tahto
sããtã. Mydã taikk' wastoin kãymises',
Hãn tuke molemisa, Sen tiedãn hãn tu-
le edes Muodoisa suloisisa, Lohdutan it-
sen niisã.

Se huokawainen Wiat- tomuus.

w. k. O Herra minua auttele se.

• Mihings aivot soke Mailma niin? Mii'
wiattomuttan' pilkkaat? Joukkoos jul-
maan itses yhdisiãt kiinn', Ettãs minu-

sta tekisit ilkaa. Ah ajattele se kum-
mingi! Ett Jumal' wisust' tundepi,
Sun ulkokullaisuudes.

2. Sinä wirität werkosi wiekkaalla
laill', Ja kaunistat kawaludes, Ja sil-
lä mielit käsittä ain, Se on sun halau-
des. Ah ajattele se kummingin!
Ett Herrra sinun tundepi, Ja tietä kak-
ki menos.

3. Hän näke sinun sydämes, Joka
kaikein sydämet koke, Hän tietä sinun
pahuudes Kusa pahan suomuus on toki,
Ah ajattele se kummingin! Ett
petos pian raukepi, Niinkuin tuhka tuu-
lesä hajo.

4. Ja jos tääll' ajall' ett tietä saa,
Mitä wiata täytyi kārssi Walhett' wai-
noo ja wiekkautta, Kyll' sielus sen ym-
märssi, Koste duomion eteen tullet siell',
Ah ajattele siis sen pääll' Siell'
Herra kaitk' ilmoitta.

5. Niin tiukkua siis sinä Mailma,
Sun wiekasteen weljeisi joukos', Minä
kārsin tuot' suur' surua, tääll' josakin
Mailman loukkaas' Ja ajattelen sen

sanan pääll' Ett Herra kaitt' duos-
mitse siell', Jts' kungin ansion jälken.

Kirkon - Niemu.

w. 1. Ainoan Jumalan korkeudes,, 16.

Toivotat onne Salemill'! Käykät portte-
teista sisäll', Jumalan armoll' ylemmin
Kiitosta mahdam lisät. Siunattu suku,
ylistä Herra nyt kaitkein ylitse Ja hä-
nen suurta nimens'.

2. Jumal' sua kiittä tahdomme, Zi-
ones hiljaisudes', Lupaus maraa mah-
damme kaitkes' kuuliasudes'. Sã kuu-
let rukouremme, Kaitt' liha tygös tul-
lene, Sull' Kiitos olkon ijät'.

3. Ah tämä paikka pyhä lie! Tä-
s' on Jumalan huone, Tänn' kiitos, ru-
kouremme Me HErran eteen tuonem. Y-
listäm niitä ihmeit', Zionisa tapahtuneit'
HErran siunaus sen teki.

4. O kuinga hywin Kansall' sill'
Käy, joka HErraa halaa, Ja ijäti on
hyvä nill', Jong' HErra on Jumala,

Goit' walinn hän on omarens' rakkaapi
perimiserens', Ah onnellista Kansaa!

5. Zion istui wirtain wieresä Ja
harppunf' murhell' ripust', Waan mo-
nen itkun kiertäisä Päiwä jäll' paist li-
pur'. Israel wuodatt' kynneseitt'. Mut
Herra jällens' etsi heit' Ja Israel sai
armon.

6. Herra hän siuna, muista meit'
Kansf' Israelin huonen, Aaronin huo-
nen jäseneit', Hän Kaswons käändä puo-
leen', Hän siuna pelkämäisiäns', Suurii
ja pieni siuna kansf', Jotk' luottaat
hänen päällens'.

7. Israelin turwa Herra on, Ju-
daas' hän tuttu ombi, Waikk' Mailma
se raiwotkon, HErran kási wäkewämbi,
Hänen teldans' Jerusalemis' On hywin
perustettu, siis Siell' hänen muistonf'
löytän.

8. Pyhillä wuorill' perustett' Se
HErran Seurakunda. Ja HErralda
on rakastett' hänen pyhä perikundans',
Hän enämb' rakastapi noin Jakobin a-
sumasioi, Seurakundaansa ratki.

9. Siuna nyt Kansas, perindös,
o Herra ole Kilpi! Ja sinun Kansas

walo myös, Ann' armo joka kelpa J-
 stuimes edes', anna suld' Saiwaasta
 manna alas tull' Ja aikat jalot kuulu.

10. Ann' awoi silmäs H'Erra suur'
 Olla ylist' tämän huoneen, Yöllä ja
 Päiwäll' armos juur' Osoi' tain paikan
 puoleen, Josta sä olet sanon wiel',
 Minun nimen pitä olla siell',
 Sä suojet' siis se sia.

11. Tain paikan walo, Oikeus, O-
 lon ijäinen pyhyys, Ja iloll' edeotule-
 mus, Sua ylistämän nöyryys, Ett toi-
 ses' Jerusalemiss', Sun laupiuttas kii-
 täm' siis, Siell' ylhäll' ijäisesti.

12. Auta nyt H'Erra Kansaa, Ja
 sinun perikundaas. Sun laitumellas hol-
 ho taas Ja korgot Seurakundas, ijäi-
 sest' ilman loppumat' Niin kiitost' Sul-
 le lakkamat' Sanom ja weisam, Amen.

Kyynelitten Kirja.

w. k. Ah Jesu minua armahda, se.

Älä itke, Jumal' älä wiel', o
 sielu murhellinen, Waikk' maailma ra-

ſkan ikeen tääll' Teke ſull' ſurullifen,
 Kärſi ja luota Herran pääll', Sen woi-
 pi hän oikkiall' Kääll' Raikk' hymär'
 ſulle muutta.

2. Älä itke, Jumal' muista
 ſun, Koſk' muut ſun unhoittawat. Sen
 uſkollifeſt' luwann' on Ne ſanat uſkot-
 tawat: Ett' waikka Mailma mulistuis,
 Ei hänen wihans' julmistuis, Ett' hän
 ſun perät' hyljäis.

3. Älä itke, Jumal' näke ſen,
 Waikk' luulet lymys' liene, Koſkas
 waan Kärſiwäifeſt' juonn' Hänen Raſk-
 kins' Karwan ſiemeen, Sitt' makeull' ſen
 täyttäne, Ja itkun jälken iloon wie,
 Anda Auringons' paista.

4. Älä itke, Jumal' kuule
 myös, Sydämes kuikuturen, Waikk'
 Käytät itſes tuſka työſ' Dudosti odotures'
 Aup' huuda händ' hän tahto ſiis Pan-
 na ſun tuſka-aaldohiis Raſk' rajan rau-
 hallifen.

5. Älä itke, Jumal' rakasta,
 Waikk' Mailma wihat mahta, Ja mon-
 nel' wiekkaall' tawalla, Käſittä ſiun
 tahto, älä Herran ſuomas huoli noiſt',

Ne kaikki hukku, kato pois, Ja sinä rauhaan pääset.

6. Älä itke, Jumal' sure sinust', Mitäs siis sulda puuttu? Mikis murhedit niin wisust', Ja suruun tahdot juuttu? Heitä sun huoles Herran pääll', Hän asias kaikki Woimans' wäell' Hywäx' ja parhax' laitta.

7. Älä itke, Jumal' lohduksa, Ja kuivaa khyneleesi, Ja kuuman tuskas jähdyttä, Kuin lepokammioos pääset. Kyll' kuolles käändy khyneleet, Ja Tuonen tulles herkijät, Leppiän lopun löydät.

~~316. XI. 3.~~

Heng (Lautukay)

"

Hengellisiä

HfB 24034 X

